

Giriş Tarihi: 15.7.2019

Ağlamaktan göz pınarları kurudu

OSMAN ASİLTÜRK

ABONE OL

Google News

15 Temmuz hain darbe girişiminde şehit düşen oğlu Mahir Ayabak'ın ardından, üç yıl boyunca döktüğü gözyaşları nedeniyle göz pınarları kuruduğu için görme yetisini kaybetmekle karşı karşıya kalan Muteber Ayabak, "Biz o gün masum çıktık. Her zaman diyorum asla bir hainin annesinin yerinde olmak istemem. Allah korusun benim oğlum ya karşı tarafta olaydı" dedi

İhanet gecesinde, Atatürk Havalimanı'nda sırtından vurularak şehit düşen 16 yaşındaki Mahir Ayabak'ın ailesi üç yıldır yaşadıklarını SABAH'a anlattı. O günden bugüne hiçbir şey değişmedi diyen şehit babası Zahir Ayabak, "Üç yıl geçti aradan ama, her şey ilk günkü gibi, her gün sanki aynı günü yaşıyoruz. Kaybımız yalnızca Mahir değil. Biz altı kişi aynı kaybı yaşadık, yaşıyoruz. Mahir'in annesinin göz pınarları kurudu ağlamaktan. Gözlerini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya. Hala tedavi görüyor" diye konuştu. Allah hiçbir Müslüman devlete böyle bir şey yaşatmasın diyen Mahir Ayabak, "Eğer bir kez daha aynı durumla karşı karşıya kalırsak bu kez önceki gibi olmayacak. Hazırlıklı, tedbirli olacağız. Mahir gibi aynı fedakarlığı bir an bile düşünmeden vereceğimizden kimsenin şüphesi

olmasın" şeklinde konuştu. Silivri'de devam eden [FETÖ](#) davası için sık sık [İstanbul](#)'a geldiklerini belirten Zahir Ayabak, "Duruşmalara katılıyoruz ve o hainlerle her seferinde yüz yüze göz göze geliyoruz. Ve hala bu ülkenin imkanlarından faydalanıyorlar. Bu çok zorumuza gidiyor. İstanbul'a gelirken o köprü'nün ayaklarını gördüğüm zaman bunda bizim de katkımızın olduğunu düşünüp gurur duyuyorum. İstanbul'a her geldiğimde mutlaka köprüdeki şehitlikte duruyorum" diye konuştu.

DAVA İÇİN CANIMI VERİRİM

Oğlunun o gece çıkmasından dolayı hiçbir zaman pişmanlık duyup keşke demediğini söyleyen Mahir'in annesi [Muteber Ayabak](#), "Bu dava için oğlum için canımı vermeye hazırım. Üç yıl geçti hiçbir şey değişmedi. Acılar ilk günkü gibi taze duruyor. Mahkeme sürece bizi daha da çok yıprattı. Ailece darmadağın olduk. Hepimiz tedavi görüyoruz. Kendim şeker hastası oldum, göz tansiyonuna yakalandım. Göz pınarlarım kurudu, gözlerimde görme kaybı başladı. Hem canımızı hem de sağlığımızı kaybettik. Bir tek hain kalmayana kadar mücadele edilsin. Tek dileğimiz bu. Biz yandık başkaları yanmasın. 250 eve ateş düştü" dedi. [Antalya](#)'da turistlere yönelik ev tekstili üzerine bir butiklerinin olduğunu ve orada çalıştığını söyleyen anne Ayabak, şöyle devam etti; "Mahir gittiğinden beri, oradayken denize gidiyordu. Çıkınca anne ben geldim. Bir insanın kendisini kandırması kadar kötü acı bir şey yok. Evladımın gelmeyeceğini bile bile üç yıldır bu iş yerinin kapısında bekliyorum. Oğlumun yukarıdan anne deyişini bekliyorum. Biliyorum gelmeyecek. Onun bir tek anne deyişine hayatımı veririm. Bir anne için çok zor çok acı. Bazen dükkanda düzeni değiştirirdik Mahir derdi ki "Anne sen dokunma. Sen benim başımda olduktan sonra ben dünyayı üst üste koyarım. Şuanda ben o dükkanda hiçbir şeye el süremiyorum. Sırf gidip kapısında durup oğlumun gelmesini bekliyorum. İstanbul'a geliyorum. Her tarafta onun hatırası"

HAIN ANNESİ OLMAK İSTEMEM

"Yedi sene önce buraya geldiğimizde küçük ağaçlar vardı. Şimdi kocaman oldular onlara konuşuyorum diyorum ki "Siz kocaman oldunuz ama benim oğlumun büyümesine izin vermediler hainler. Oğlum keşke gitmeseydi kelimesi asla aklıma gelmedi. Bir kez dahi 'Neden benim oğlum' demedim. Bugün dahi olsa, canımı dinim için, vatanım için seve seve vermeye hazırım. Biz o gün masum çıktık. Biz onları bizim askerimiz sandık. Ama onlar askerimizin içine sızan hainlerdi. Zoruma giden bir şey var eşime dedim ki "Zahir ortalık bir birine karışmış korkuyorum. Bizler sokaktayız Mahir bizden ayrı gitmiş. Bana dedi şu oldu "Korkmayın bizim askerimiz bize kurşun sıkacak değil ya" Benim oğlum karşı taraftan da çıkabilirdi. Her zaman diyorum asla bir hainin annesinin yerinde olmak istemem. Allah korusun benim oğlum karşı ya tarafta olaydı." Muteber Ayabak, o hain darbe girişiminden 3 gün önce yaşadığı bir anıyı da şöyle anlattı; "[15 Temmuz](#)'dan üç gün önce evde oğluma baktığımda şöyle düşünmüştüm 'Benim oğlum askere gidip şehit düşünce ben ne yaparım' Rabbim hissettirmiş. Üç sene değil üç gün sonra oğlum şehit oldu."

"YOLUM DÜŞMEYECEĞİ İÇİN SEVINÇLİYİM"

Muteber Ayabak, Atatürk Havalimanı'nın kapatılarak taşınmasının kendisini çok sevindirdiğini dile getirerek, "Havalimanın taşınmasına o kadar çok sevindim ki; inanın ki benim kadar hiç kimse sevinemez. Ben sürekli Antalya'ya gelip gitmek zorundayım. Burayı kullanmak zorundayım. Ben havalimanına her indiğimde 'Benim oğlum nerede vurdular. Acaba benim oğlum nerede düştü. Onu nerede kurşunladılar. Oğlum burada ne kadar yerde kaldı. Ne dedi 'Anne mi dedi' Havalimanına her geldiğimde kahroluyordum. Çok sevinçliyim artık oraya yolum düşmeyecek oraya" dedi. Bu

süreçte canlarını yakan ve kendilerini en çok üzen şeyi de anlatan Ayabak, "Benim canımı acıtan husus şudur; benim oğlumun katili benim ödediğim vergiyle yiyip içip yaşıyor. Benim canımı çok yakıyor. Mahir 16 yaşında iki dil biliyordu. Geçen yıl Hristiyan bir müşterimiz 'Ben Mahir için Kur'an okutmak istiyorum.' Sormuş Müslümanlar ölmüşlerinin arkasından ne yaparlar diye. Hoca tutup kuran okuttu. Geçen yeni bir tanesi dediki "[Kudüs](#)'e gidiyorum. İlk önce kendi dinimce ibadet ettikten sora Mescidi Aksa'ya Mahir için dua edeceğim." Geçen gidip sadaka vermiş camiye."

ŞABAH